

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 64. Tarragonensis Cardinalis Basileam venit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

contextum ab iis, quæ continebat, ad Sæcul. XV.
agitatam quæstionem deflexit, de suo A. C. 1439.
subjungens, quod Eugenii Papæ Nuntii
in Galliis novam hanc doctrinam, scilicet
Papam Synodo esse superiorem, quaqua-
versus disseminarent, nisi ergo opportuno
medio in tempore occurratur, ejusmodi
opinio latius sese diffundens brevi in
cordibus populi altas ageret radices: Sy-
nodi, prosequebatur, potissimum interest,
malo grassanti remedium afferre, quo ta-
men nullum magis præsentaneum est,
quam si ex illis octo Conclusionibus antea
stabilitis saltem tres primæ acceptaren-
tur. Hæc verba magno suorum applau-
su, atque encomio excepta fuere, & Car-
inalis nomine totius Synodi rem con-
clusam pronuntiavit.

§. LXIV.

Cardinalis Tarragonensis Basileæ.

Eodem die Cardinalis Tarragonensis Ba-
sileam venit, quem, ut ut generali
Congregatione antea absentem Catalani
tamen & Longobardi præveniunt, ejusque
animum oppugnant, ac crebra cum eo
colloquia miscentes deliberant, qua via
Papæ Eugenii auctoritas vindicari pos-
set; nonnullis eorum omnino deferendum
concilium videbatur, aliis vero persistendum, *Æn. Sylv.*
omnique nisu resistendum, ne quid ulterius loc. cit.

Sæcul. XV. aduersus Eugenium fieret, eaque inter
A. C. 1439 sententia vicit.

Sabbato die vigesima quinta Aprilis Archiepiscopus Lugdunensis, & Episcopus Burgensis Prælatos in Ecclesiæ Cathedralis choro congregatos diu nimis detinebant, de necessitate pacis Synodo redendæ agentes. Censuit Burgensis Episcopus legationem esse decernendam, quæ Archiepiscopo Lugdunensi plena idcirco auctoritate instruendo committeretur. Verum rursus in diversa abierunt congregatorum sententiæ, quibusdam Burgensis consilium approbantibus, aliis iorriter obstrepentibus, omnibus denon haud abs re judicantibus, actum esse de concordia, donec illi, qui huic paci adversarentur, se suorum errorum pententia duci testarentur. Igitur hæc congregatio eventu suo caruit. Postera die Dominica, quæ erat vigesima sexta Aprilis, Episcopus Burgensis, ceterique Longobardiæ, & Catalaniæ Præfules Nationem Germanicam, urbisque Senatores convernunt, eos hortaturi, ut imminentis schismati obicem ponerent. Germani se deputationum (uti vocabant) sententiam expectaturos respondebant, Senatores vero dixerunt, hoc negotium sui fori haud esse, sed ejusmodi malis providere, proprium esse Synodi officium, cuius Patres longe doctiores atque prudentiores esse ju-

EUC
dic
ne
peri
Syr
dul
dur
& f
respi
run
O8
Int
clu
dep
scri
noo
ipsa
hoc
non
Sy
file
cre
lim
gu
cre
ne
Ni
lia
die
dica

dicarent, quam ut media, quæ opportu- Sæcul. XV.
A. C. 1439.
ne adhibenda, ignorare crederent: si fides
periclitari videretur, & se juncta cum
Synodo opera occurrenti necessitati se-
dulo prospecturos, de cetero sui muneris
duntaxat esse, membra Concilii defendere,
& fidem publicam inviolatam tueri. Hoc
responso Burgensem Episcopum dimise-
runt.

§. LXV.

Otio conclusiones in Congregatione Generali acceptandæ.

Interea Basileenses normam decreti post-
ea promulgandi unacum illis octo Con-
clusionibus, quæ prius memoratae & a
deputationibus approbatæ fuerant, trans-
scribi curarunt. Verum ita exigente Sy-
nodi lege, omnino necesse erat, ut hæ
ipsæ conclusiones a duodecim Viris ad
hoc denominatis prælegerentur, nec
non Sessio celebraretur, in qua illæ actis
Synodalibus infererentur. Ceterum Ba-
sileensibus hoc negotio occupatis, & de-
creto mature examinato, demumque ad
limam revocato, Principum Oratores Mo-
guntia redibant, atque habitis inter se
crebris collationibus, illius promulgatio-
nem omnibus viribus impedire statuebant.
Nihilominus Basileenses Oratorum consi-
lia edocti, Congregationem Generalem ad
diem Sabbati nonam Maji indixerunt.

Magna